

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

EY GONCA

Ey gonca açmadasın sırrı nedir devr-i bahârın
Gülzâr seninle bezensin bana yar daldaki hârın
Aşk der şu rûhuma feryadı vü efgânı hezârın
Gülzâr seninle bezensin bana yar daldaki hârın
Müstef'ilün feilâtün feilâtün feilâtün

DÜNYA

Meğer fâni hayattan kurtulmak yeri dünya
Rahim ismiyle baksan cennet meşheri dünya
Tuzaktır aldığından vermez hiç geri dünya
Rahim ismiyle baksan cennet meşheri dünya
Feûlün fâilâtün mefûlün feilâtün

ELMAS VEYA KÖMÜR

Elbet geçer ömürdür yas eyleme kıyas et
Elmas veyâ kömürdür sen bâkiyi niyâz et
Mefûlü fâilâtün mefûlü feilâtün

CÂNA

Kimi derd içre gülistan kimi âteş-bâr imiş
Diyemem hâlîmi cânâ sana aşk icbar imiş
Severim cân ü gönülden ama dünyâ bâr imiş
Diyemem hâlîmi cânâ sana aşk icbar imiş
Feilâtün feilâtün feilâtün fâilün

YA RABBÎ

Binler bebek donuyor keyif tütmüş ocağı
Ahlakı küf tutanın rezil lânetli çağı
Ya Rabbi kahrediver şu küffar ordusunu
Zülmüyle nam salanın ateş dolsun kucağı
Mefûlü müfteilün feûlün müfteilün

GÜNEŞ SENİN DEĞİL Kİ

Niçin hüzün içinde bitmiyor derd ü yasın
Güneş senin değil ki sen ışıksız aynasın

Işıklarında sırrı ölmeden ölmekle bul
Şu ruh hayat-ı bâki aşkı bulsun kaynasın
Mefâilün mefâilün mefâilün feûl

HEYHAT

Ağlansa dâhi azdır cennete yok iştiyak
Geçmek kabir içinden gel dese çekmez ayak
Heyhat unuttu âdem ölse muammâ mıdır
En âşikar o madem gözleri âmâ mıdır
Müstefilün feûlün müfteilün fâilün

KEMAN

Bilmem ki nedir derdi mi var susmadı keman
Aldanma gönül der gibidir geçmede zaman
Mefûlü mefâilü mefâilü feilün

ZANNETME

Zannetme unutmuş şu gönül derdini gizler
Çıkmaz ki derununda kalan yârede izler
Ah nerde bahar nerde o mehtap o denizler
Firkatle yanar geçmeyecek yârede izler
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

GEL SEVME GÖNÜL

Cam üzre güneş firkate eş firkate eştir
Gel sevme gönül kor edecek aşk ne ateştir
Şeydâ dili deş ah çilekeş gör çilekeştir
Vallahi ciğer-suz edecek sevme ateştir
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

EMANET

Küfrân olur elmasa kömür diyemem haset
Allah verir nîmeti vârim da emânettir
Atf'eyle ister bana üzül yanarak yas et
Yahut da Hakk mülkü de şu nefsi imân ettir
Mefûlü müstefilü mefâilü mefulün

İNSAN

Ne insan kaldı içte, boş sadır zâyî hatır
Ebed'çün halk olundu, amma dünyâ donatır
Feûlün fâilâtü fâilün müfteilün

SORULAR

Bir duruş bin koşturuş murâd u zevk u sefâ
Hakk ne der dünyâ niçün düşünmek yok bir defâ
Sanki ondan gelmedük idüb ruhtan istifa
Benlüğün dâvâsı içre gâfil göçtük bî vefâ
Fâilün müstefilün feûlün müstefilün

SUSMAZ Kİ

Susmaz ki hezâr dîde-i giryânı mı söyler
Her nağme-i dem rûhuma hicrânı mı söyler
Mecnun gibidir hâli harâb aşkı serâb hey
Leylâda kalan kalb-i perişânı mı söyler
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

ELVAN-I SEBA

Elvan-ı sebâ Şems'e döner camda ararsın
Vallâhi şikest olmadadır ye'si sararsın
Bak geçti ömür hep bi karar hep bi kararsın
Vallâhi şikest olmada cam ye'si sararsın
Mefûlü mefâilü mefâilü feûlün

SOR KALBİNE

Sor kalbine aşktan yana sen derdini dinle
Sevdinse o firkat demidir ağla eninle
Ey gamlı gönül ben nideyim söyle seninle
Sevdin ise firkat demidir ağla ve inle
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GİRYAN OLAMAM

Giryân olamâm âteşi eşk sîneme yüktür
Derdim de geçer mahkumudur hepsi zemânın
Allah diyerek zikrederim Rab ne büyüktür
Ümmîdi yeter böylesi hoş emn-ü emânın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ŞEMSE MUHTAÇ

Gel temâşâ eyle hâlim bir defâ olsun benim
Ah ıfık'çün şemse muhtaç ay misâlî bendenim
Geçti ömrüm geçti cânâ ihtiyâr olmuş benim
Ah ıfık'çün şemse muhtaç ay misalî bendenim
Fâilâtün fâilatün fâilatün fâilün

BİR TEK SENİ SEVDİM

Olmaz şu gönül çeşm-i siyeh çeşm-i elâda
Bir tek seni sevdim seni ben koyma belâda
Bilmiş gibiyim aşkını tâ gâlu belâda
Bir tek seni sevdim seni ben koyma belâda
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

AYNA

Baktığım ayna der ki söyle nî'çündür yasın
Sen de terkibi farklı muhteşem bir aynasın
Nur-u Hakk'tan tecellî gösterir dâim siman
Hem ölür sanma rûhu Bâkîdendir der iman
Fâilâtün mefâîlün mefâîlün feûl

DİL YARESİ

Dil yâresi var rahnelenen rûha eman ver
Bil lâne-i kalbimde yerin aşka zaman ver
Hep nâz ü tegâfûl yetişir âşığa can ver
Bil lâne-i kalbimde yerin aşka zaman ver
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EY GÖNÜL

Ey gönül bîmar-ı aşktan çektiğin mihnet değil
Hâr içinden neş'e bulmuş bülbül-i şeydâya bak
Zannedersin derde düşmek yar için nîmet değil
Nûra gark eyler siyahtan gözde süveydâya bak
Fâilâtün fâilatün fâilatün fâilün

İNCİNDİ GÖNÜL

İncindi gönül âhını dildâre duyurmaz
Bülbül gibidir yârelenir hâre duyurmaz
Ah hıçkırarak ağlasa ağyâre duyurmaz
Bülbül gibidir yârelenir hâre duyurmaz
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GEL CÂNA

Mehtabımda hâtıran aksin o sular da ay
Gel cânâ şu ömrümün şad olduğu ânı say
Ah zannetme firkatın çekmek bana çok kolay
Gel cânâ şu ömrümün şad olduğu ânı say

Mefûlün mefâilün mefûlü mefâilün

VEFASIZ

Nâdim eylersin vefasız hoş nigâhın yok mudur
Âteş almış gör ciğer sûz şol sitemler ok mudur
Bir kez olsun sor şu hâlim çok mudur ah çok mudur
Âteş almış gör ciğer sûz şol sitemler ok mudur
Mefûlün müstefilâtün fâilün müstefilün

AYİNEYDİ

Ah âyineydi oysa sanki güneşti kendi
Benden deyip sununca nûru sönüp tükendi
Eyvâha vakti var mı yandı tutuştu âdem
Hırsızlığıyla gitti ağlanacak demâdem
Mefûlü fâilâtü müfteilün feûlün

GÖNÜL

Bî vefâ dünyâya dönmez gayri gam dolmuş gönül
Derd-i firkatten yorulmuş cam şikest olmuş gönül
Bin hazanın bahçesinden gül misâl solmuş gönül
Derd-i firkatten yorulmuş cam şikest olmuş gönül
Fâilâtün fâilatün fâilatün fâilün

İLAHİ

Ah kemâle erdi yaş can görüp eyler telaş
Sûz-i dil şu gözde yaş rahmetin yar et bana
İftirak ne yâredir sanki sevdâ çaredir
Gül dalında hâredir cennetin dâr et bana
Fâilün mefâilün fâilün müstefilün